

Иъһи эш

Бір қада арығ қуду иъһи эш чоруп чораан. Оларыңға уьтуру һенэттэ иресаң үнүп келген. Эштэрнің бірәәсі дэзип, тыыраққа неш һырыңа үнэ берген. Иъһишкиисі дэзип болбаан. Оң олуқ ындақ черге чыътыбытқан, өлген киши дэғ болуп. Иресаң қылаштап келгеш, ол чыътқан оолны чыттап алған. Ону өлүғ дэп ол аайынша қаавытқаш, талыйған.

Ыньчаарда эци неш һырындан түһүп келген. Келгеш, қаққырып эйттырған:

– Че, иресаң сиин қулааңна чүнү сымырады?

– «Баъһай ла киши ындығ болур, оьсалға душқан эштэрин қаавыдар», – дээн иресаң! – дэп уьтуру соодавытқан ол оол.

Л. Толстойнуң біле

Кишиниң аласы иъштін –
Аъттың қарасы таъштын!

Текст на тофаларском языке с сайта «Тофастан»: www.tofastan.ru.